

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (druga izba)

z dnia 1 października 2014 r.*

Odwołanie — Dumping — Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 464/2011 — Przywóz zeolitu A w postaci sproszkowanej pochodzącego z Bośni i Hercegowiny — Rozporządzenie (WE) nr 1225/2009 — Artykuł 2 — Ustalenie wartości normalnej — Pojęcie zwykłego obrotu handlowego

W sprawie C-393/13 P

mającej za przedmiot odwołanie na podstawie art. 56 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wniesione w dniu 11 lipca 2013 r.,

Rada Unii Europejskiej, reprezentowana przez J.P. Hixa, działającego w charakterze pełnomocnika, wspieranego początkowo przez adwokata G.M. Berrischa, a następnie przez adwokata D. Geradina,

wnosząca odwołanie,

w której pozostałymi uczestnikami postępowania są:

Alumina d.o.o., z siedzibą w Zvorniku (Bośnia i Hercegowina), reprezentowana przez adwokatów J.F. Bellisa oraz B. Servais'go

strona skarżąca w pierwszej instancji,

Komisja Europejska,

interwenient w pierwszej instancji,

TRYBUNAŁ (druga izba),

w składzie: R. Silva de Lapuerta, prezes izby, J.L. da Cruz Vilaça, G. Arestis (sprawozdawca), J.C. Bonichot i A. Arabadjiev, sędziowie,

rzecznik generalny: P. Mengozzi,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 17 lipca 2014 r.,

wydaje następujący

* Język postępowania: francuski.

Wyrok

- 1 W odwołaniu Rada Unii Europejskiej wnosi do Trybunału o stwierdzenie nieważności wyroku Sądu Unii Europejskiej w sprawie Alumina/Rada (T-304/11, EU:T:2013:224, zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem”), którym Sąd ten stwierdził nieważność rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 464/2011 z dnia 11 maja 2011 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz zeolitu A w postaci sproszkowanej pochodzącego z Bośni i Hercegowiny (Dz.U. L 125, s. 1, zwanego dalej „spornym rozporządzeniem”), w zakresie, w jakim dotyczy on spółki Alumina d.o.o. (zwanej dalej „Alumina”).

Ramy prawne

- 2 Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 51; sprostowanie Dz.U. 2010, L 7, s. 22, zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym”) stanowi w art. 2 ust. 1–4 i 6:

„1. Podstawą obliczenia wartości normalnej są zwykle ceny uiszczone lub należne w zwykłym obrocie handlowym przez niezależnych nabywców w kraju wywozu.

Jednakże jeżeli eksporter w kraju wywozu nie produkuje lub nie sprzedaje produktów podobnych, wartość normalna może zostać ustalona na podstawie cen innych sprzedawców lub producentów.

Ceny między stronami, co do których wydaje się, że są ze sobą powiązane lub że zawarły między sobą porozumienia kompensacyjne, mogą nie zostać uznane za obowiązujące w zwykłym obrocie handlowym oraz mogą nie zostać wykorzystane do ustalenia wartości normalnej, o ile nie zostanie wykazane, iż powiązanie to nie wywiera wpływu na te ceny.

[...]

2. Sprzedaż produktu podobnego, z przeznaczeniem na konsumpcję krajową, zazwyczaj wykorzystuje się do ustalenia wartości normalnej, jeżeli stanowi ona 5% lub więcej wielkości sprzedaży danego produktu do Wspólnoty. Jednakże możliwe jest także wykorzystanie niższej wielkości sprzedaży, jeżeli na przykład żądane ceny zostaną uznane za reprezentatywne dla danego rynku.

3. W przypadku gdy sprzedaż produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym nie istnieje lub jest niewystarczająca, lub gdy z powodu szczególnej sytuacji rynkowej sprzedaż ta nie pozwala na dokonanie właściwego porównania, wartość normalną produktu podobnego oblicza się w oparciu o koszt produkcji w kraju pochodzenia, powiększony o uzasadnione koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz kwotę zysku lub w oparciu o ceny eksportowe w zwykłym obrocie handlowym, do właściwego państwa trzeciego, pod warunkiem że ceny te są reprezentatywne.

[...]

4. Sprzedaż produktu podobnego na rynku wewnętrznym kraju wywozu lub sprzedaż towarów na wywóz do państwa trzeciego, po cenach niższych od jednostkowych (stałych i zmiennych) kosztów produkcji powiększonych o koszty sprzedaży, ogólne i administracyjne, mogą nie być traktowane jako dokonane w zwykłym obrocie handlowym z uwagi na cenę i mogą zostać pominięte przy ustalaniu wartości normalnej wyłącznie w przypadku stwierdzenia, że sprzedaż ta występowała w dłuższym okresie i w znacznych ilościach oraz po cenach uniemożliwiających zwrot wszystkich kosztów w uzasadnionym terminie.

[...]

6. Wysokość kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku ustala się w oparciu o faktyczne dane dotyczące produkcji i sprzedaży produktów podobnych przez producenta lub eksportera objętego postępowaniem w zwykłym obrocie handlowym. W przypadku gdy ustalenie tych wielkości nie jest możliwe na takiej podstawie, mogą być one ustalone w oparciu o:

- a) średnią ważoną faktycznych wielkości określonych dla innych eksporterów lub producentów objętych postępowaniem w odniesieniu do produkcji i sprzedaży produktu podobnego na rynku wewnętrznym w kraju pochodzenia;
- b) faktyczne wielkości stosowane do produkcji i sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym tej samej ogólnej kategorii produktów danego eksportera lub producenta na rynku wewnętrznym w kraju pochodzenia;
- c) inną uzasadnioną metodę, pod warunkiem że ustalona przy jej stosowaniu kwota zysku nie przekroczy zysku zwykle uzyskiwanego przez innych eksporterów lub producentów przy sprzedaży tej samej kategorii produktów na rynku wewnętrznym w kraju pochodzenia”.

Okoliczności powstania sporu, postępowanie przed Sądem i zaskarżony wyrok

3 Okoliczności powstania sporu mające znaczenie z punktu widzenia niniejszego odwołania zostały przedstawione w następujący sposób w pkt 1, 3, 5 i 7–10 zaskarżonego wyroku:

„1 W następstwie skargi złożonej w dniu 4 stycznia 2010 r. Komisja Europejska opublikowała w dniu 17 lutego 2010 r. zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu zeolitu A w postaci sproszkowanej pochodzącego z Bośni i Hercegowiny (Dz.U. C 40, s. 5).

[...]

3 Na podstawie rozporządzenia Komisji (UE) nr 1036/2010 z dnia 15 listopada 2010 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz zeolitu A w postaci sproszkowanej pochodzącego z Bośni i Hercegowiny (Dz.U. L 298, s. 27 zwanego dalej »rozporządzeniem tymczasowym«) Komisja ustanowiła cło antydumpingowe w wysokości 28,1% na przywóz zeolitu A w postaci sproszkowanej, nazywanego również zeolitem NaA lub zeolitem 4A w postaci sproszkowanej pochodzącym z Bośni i Hercegowiny.

[...]

5 Przy obliczaniu wartości normalnej Komisja wykorzystwała metodykę opisaną w art. 2 ust. 3 [rozporządzenia podstawowego], ponieważ sprzedaż [Aluminy] na rynku krajowym nie była reprezentatywna w rozumieniu art. 2 ust. 2 tegoż rozporządzenia. Dla celów skonstruowania wartości normalnej Komisja wykorzystwała średni ważony zysk osiągnięty przez grupę, do której należy [Alumina], ze sprzedaży krajowej produktu podobnego (motywy 21–26 rozporządzenia tymczasowego).

[...]

7 W piśmie z dnia 1 grudnia 2010 r. [Alumina] przedstawiła swe uwagi, w których powołała się na naruszenie art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego, uzasadniając, iż dla celów skonstruowania wartości normalnej wykorzystano marżę zysku osiągniętą przy sprzedaży na rzecz jej jedyne go klienta krajowego, która to sprzedaż była obciążona dużym ryzykiem braku płatności lub opóźnienia płatności i w konsekwencji nie stanowiła zwykłego obrotu handlowego.

- 8 W piśmie z dnia 16 marca 2011 r. Komisja przekazała [Aluminie] zgodnie z art. 20 rozporządzenia podstawowego dokument zawierający ostateczne ustalenia oraz odpowiedź odrzucającą twierdzenia dotyczące sprzedaży krajowej wspomniane w poprzednim punkcie. W piśmie z dnia 18 marca 2011 r. skarżąca powtórzyła między innymi stanowisko przedstawione w poprzednim punkcie.
- 9 Ostateczne cło w wysokości 28,1% stosowane do cen netto na granicy Unii Europejskiej, przed ocenieniem, zostało zastosowane do produktów wymienionych w pkt 3 powyżej na mocy [zaskarżonego rozporządzenia].
- 10 Jeżeli chodzi o konstruowanie ceny normalnej, Rada [...] wskazuje w motywach 19 i 20 zaskarżonego rozporządzenia, że uwzględniona sprzedaż krajowa była dokonywana w ramach zwykłego obrotu handlowego i że instytucje mogły oprzeć się na wynikających z niej danych, pomimo iż nie miały one charakteru reprezentatywnego w rozumieniu art. 2 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego”.
- 4 Na poparcie swojego odwołania do Sądu Alumina podnosi dwa zarzuty, dotyczące naruszenia, po pierwsze, art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego, i po drugie, pierwszego zdania ust. 6 tego artykułu. W drugiej części drugiego zarzutu Alumina podnosi zasadniczo, że Rada naruszyła prawo, uznając za dokonaną w trakcie zwykłego obrotu handlowego sprzedaż przez tę spółkę spornego towaru na rzecz jedyne go klienta krajowego, podczas gdy cena była powiększana o 25% z tytułu premii za ryzyko związane z opóźnioną płatnością lub brakiem zapłaty. W tym kontekście Sąd uznał ową drugą część drugiego zarzutu, stwierdzając, że cena sprzedaży na rzecz jedyne go klienta krajowego Aluminy nie odzwierciedla zwykłego obrotu handlowego w rozumieniu art. 2 rozporządzenia podstawowego, i w konsekwencji stwierdził nieważność spornego rozporządzenia w zakresie, w jakim dotyczyło ono Aluminy.

Żądania stron

- 5 W swoim odwołaniu Rada wnosi do Trybunału o:
- uchylenie zaskarżonego wyroku;
  - oddalenie skargi wniesionej do Sądu przez Aluminę oraz
  - obciążenie skarżących kosztami postępowania w obu instancjach.
- 6 Alumina wnosi do Trybunału o:
- tytułem żądania głównego – oddalenie odwołania Rady;
  - tytułem pomocniczym – orzeczenie w sprawie skargi w pierwszej instancji oraz stwierdzenie nieważności spornego rozporządzenia, oraz
  - obciążenie Rady kosztami postępowania.

W przedmiocie odwołania

- 7 Na poparcie swego odwołania Rada podnosi tylko jeden zarzut, skierowany przeciwko wnioskowi, do jakich doszedł Sąd w pkt 36–41 zaskarżonego wyroku, dotyczącym pojęcia sprzedaży dokonywanych „w trakcie zwykłego obrotu handlowego” w rozumieniu art. 2 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego.

Argumentacja stron

- 8 Po pierwsze, Rada uważa, że ocena Sądu zawarta w pkt 36–41 zaskarżonego wyroku, dotycząca drugiej części drugiego zarzutu podniesionego przez Aluminę w skardze, jest obciążona naruszeniem prawa, ponieważ Sąd dokonał błędnej wykładni pojęcia sprzedaży dokonanej „w trakcie zwykłego obrotu handlowego” w rozumieniu art. 2 ust. 1 i 6 rozporządzenia podstawowego. W rzeczywistości bowiem Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że sprzedaż, która nie została dokonana w trakcie zwykłego obrotu handlowego, ponieważ cena zawierała premię przeznaczoną do pokrycia ryzyka braku zapłaty przez nabywcę, która nie jest związana z wartością towaru, nie powinna być brana pod uwagę przy obliczaniu wartości normalnej. Takiej interpretacji pojęcia „sprzedaży w trakcie zwykłego obrotu handlowego” nie potwierdza ani rozporządzenie podstawowe, ani porozumienie o stosowaniu art. VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (GATT) znajdujące się w załączniku 1A do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu (WTO), podpisanego w Marrakeszu w dniu 15 kwietnia 1994 r. i zatwierdzonego decyzją Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. dotyczącą zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji porozumień będących wynikiem negocjacji wielostronnych w ramach Rundy Urugwajskiej (1986–1994) (Dz.U. L 336, s. 1). Ponadto Rada uważa, że pkt 17 wyroku *Minolta Camera/Rada* (C-178/87, EU:C:1992:112) przytoczony przez Sąd w pkt 27 zaskarżonego wyroku, na który powołano się w pkt 38 tego wyroku, nie potwierdza wykładni dokonanej przez Sąd.
- 9 Przyjęte przez Sąd kryterium „ceny odzwierciedlającej wartość towaru” jest zdaniem Rady niewłaściwe dla ustalenia tego, czy sprzedaż została dokonana w trakcie zwykłego obrotu handlowego. Po pierwsze, taka wykładnia zobowiązywałaby instytucje do systematycznego zgadywania powodów płatności i stosowania podanych do wiadomości cen oraz do ustalania rzeczywistej wartości towaru. Po drugie, taka wykładnia wiązałaby się ze znacznym ryzykiem nadużyć, przemawiając za włączaniem do umów sprzedaży klauzuli przewidującej taką premię za ryzyko w celu uniknięcia stosowania tych cen przy ustalaniu normalnej wartości.
- 10 W szczególności, jeżeli chodzi o pkt 38 zaskarżonego wyroku, Rada uważa, że powołanie się na art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego, dotyczący pozostałych czynników, które mają wpływ na cenę, nie jest właściwe. W każdym razie dostosowania przewidziane w tym artykule mają na celu usunięcie niektórych różnic pomiędzy wartością normalną a ceną eksportową, a nie wyłącznie dostosowanie wartości normalnej obliczonej na podstawie ceny, po której towar jest sprzedawany w trakcie zwykłego obrotu handlowego na rynku krajowym.
- 11 W tym zakresie Rada uważa, że sprzedaż nastąpiła w trakcie zwykłych transakcji handlowych, nawet jeżeli sprzedawca powiększył cenę sprzedaży w celu pokrycia ryzyka opóźnionej płatności lub braku zapłaty. Jeżeli sytuacja ta groziłaby wpłynięciem na porównywalność wartości normalnej i ceny eksportowej, należałoby dokonać dostosowań przewidzianych w art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego w trakcie porównywania ceny normalnej i ceny wywozowej. W tym zakresie Rada przypomina, że rzeczony ust. 10 lit. g) przewiduje wyraźnie dostosowania z tytułu różnicy w koszcie kredytów przyznawanych na odnośną sprzedaż.
- 12 Po drugie, Rada uważa, że dokonana przez Sąd wykładnia pojęcia „sprzedaży dokonanej w trakcie zwykłego obrotu handlowego” – wykluczająca z tego pojęcia sprzedaż, której cena zawiera premię przeznaczoną na pokrycie ryzyka, iż nabywca nie będzie mógł lub nie będzie chciał zapłacić – jest sprzeczna z zasadą pewności prawa w zakresie, w jakim instytucje są zobowiązane do systematycznego zgadywania powodów zapłaty i stosowania cen podanych do wiadomości oraz do ustalania „rzeczywistej” wartości towaru, o czym mowa w pkt 9 niniejszego wyroku.
- 13 Wreszcie Rada twierdzi, że Sąd naruszył obowiązek uzasadniania w zakresie, w jakim zaskarżony wyrok nie zawiera wyjaśnień pozwalających na stwierdzenie, że sprzedaż nie była dokonywana w trakcie zwykłego obrotu handlowego, jeżeli cena zawiera premię za ryzyko braku zapłaty.

- 14 Alumina zasadniczo twierdzi, że zarzut podniesiony przez Radę na poparcie jej odwołania jest niedopuszczalny, ponieważ dotyczy on w rzeczywistości oceny okoliczności faktycznych dokonanych przez Sąd w pkt 31–35 zaskarżonego wyroku. Pomocniczo kwestionuje ona zasadność tego zarzutu i żąda jego odrzucenia.

Ocena Trybunału

W przedmiocie dopuszczalności odwołania

- 15 Alumina podnosi, że odwołanie jest niedopuszczalne z tego powodu, iż Rada podważa wnioski dokonane przez Sąd w pkt 31–35 zaskarżonego wyroku w celu przyjęcia, że sprzedaż odnośnych towarów nie została dokonana w trakcie zwykłego obrotu handlowego, bez wskazania naruszenia prawa, jakiego dopuścił się Sąd.
- 16 W tym zakresie należy przypomnieć, że z art. 256 TFUE i z art. 58 akapit pierwszy statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wynika, iż jedynie Sąd jest właściwy do dokonywania, po pierwsze, ustaleń faktycznych, a po drugie, oceny tych okoliczności faktycznych. Jedynie w sytuacji gdy nieprawidłowość ustaleń dokonanych przez Sąd wynika z akt sprawy, które zostały mu przedłożone, lub w wypadku wypaczenia dowodów dopuszczonych na poparcie tych faktów ustalenie i ocena okoliczności faktycznych stanowią kwestie prawne poddane kontroli Trybunału w ramach odwołania. Z kolei Trybunał jest uprawniony na podstawie art. 256 TFUE do kontroli kwalifikacji prawnej tych okoliczności faktycznych i skutków prawnych, które wywiódł z nich Sąd (zob. wyroki: Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, pkt 55; Trubowest Handel i Makarov/Rada i Komisja, C-419/08 P, EU:C:2010:147, pkt 30, 31).
- 17 W niniejszej sprawie Rada zarzuca Sądowi dokonanie błędnej wykładni pojęcia sprzedaży dokonywanej „w trakcie zwykłego obrotu handlowego” w rozumieniu art. 2 ust. 1 i 6 rozporządzenia podstawowego. Na podstawie tej wykładni Sąd dokonał błędnej kwalifikacji okoliczności faktycznych, jakie stanowiły podstawę spornego rozporządzenia, w celu stwierdzenia, że błąd związany z uwzględnieniem premii za ryzyko dotyczy ważności obliczenia wartości normalnej ustanowionej w celu oceny istnienia lub braku istnienia dumpingu.
- 18 W związku z tym odwołanie dotyczy nie samego ustalenia, jako takiego, okoliczności faktycznych ani też dokonanej przez Sąd oceny dowodów dotyczącej premii za ryzyko, ale raczej wykładni przepisu prawa Unii i jego zastosowania do okoliczności faktycznych, jakie zostały ustalone przez Radę.
- 19 W tych okolicznościach należy uznać odwołanie za dopuszczalne.

Co do istoty

- 20 Należy przypomnieć, że określenie wartości normalnej stanowi jeden z podstawowych etapów, które powinny umożliwić stwierdzenie wystąpienia ewentualnego dumpingu. Zgodnie z art. 2 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego „[p]odstawą obliczenia wartości normalnej są zwykle ceny uiszczone lub należne w zwykłym obrocie handlowym przez niezależnych nabywców w kraju wywozu”. W tym zakresie należy stwierdzić również, że przy ustalaniu normalnej wartości zarówno z treści, jak i z systematyki tego przepisu wynika, iż to cena, która jest lub ma być rzeczywiście zapłacona w trakcie zwykłego obrotu handlowego, jest ceną, którą należy wziąć pod uwagę zasadniczo w pierwszej kolejności przy ustalaniu normalnej wartości. W rzeczywistości bowiem na podstawie ust. 3 akapit pierwszy tego artykułu odstąpić od tej zasady można jedynie wówczas, gdy nie doszło do żadnej sprzedaży podobnego towaru w trakcie zwykłego obrotu handlowego lub gdy sprzedaż ta jest niewystarczająca, lub też gdy sprzedaż ta nie uniemożliwia ważnego porównania (zob. wyrok Goldstar/Rada, C-105/90, EU:C:1992:69, pkt 12).

- 21 Owe wyjątki od sposobu ustalania wartości normalnej na podstawie rzeczywistych cen mają wyczerpujący charakter i odnoszą się do charakterystycznych cech sprzedaży, a nie do ceny towaru (wyrok Ajinomoto i NutraSweet/Rada i Komisja, C-76/98 P i C-77/98 P, EU:C:2001:234, pkt 40).
- 22 Niemniej jednak, tak jak to podniósł rzecznik generalny w pkt 38 opinii, ani Układ ogólny w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r., ani rozporządzenie podstawowe nie zawierają definicji pojęcia zwykłego obrotu handlowego. Oczywiście, rozporządzenie podstawowe przewiduje wyraźnie w art. 2 dwa przypadki sprzedaży, które pod pewnymi warunkami nie mogą stanowić zwykłego obrotu handlowego.
- 23 Po pierwsze, art. 2 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia podstawowego stanowi, że ceny między stronami, co do których wydaje się, że są ze sobą powiązane lub że zawarły między sobą porozumienia kompensacyjne, mogą nie zostać uznane za obowiązujące w zwykłym obrocie handlowym oraz mogą nie zostać wykorzystane do ustalenia wartości normalnej, o ile nie zostanie wykazane, w drodze wyjątku, iż powiązanie to nie wywiera wpływu na te ceny (wyrok Petrotub i Republica/Rada, C-76/00 P, EU:C:2003:4, pkt 85).
- 24 Po drugie, na podstawie art. 2 ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego sprzedaż produktu podobnego na rynku wewnętrznym kraju wywozu lub sprzedaż towarów na wywóz do państwa trzeciego, po cenach niższych od jednostkowych kosztów produkcji, mogą być traktowane jako niedokonane w zwykłym obrocie handlowym, tylko jeżeli stwierdzono, że sprzedaż ta występowała w dłuższym okresie i w znacznych ilościach oraz po cenach uniemożliwiających zwrot wszystkich kosztów w uzasadnionym terminie.
- 25 Niemniej jednak art. 2 rozporządzenia podstawowego nie dostarcza wyczerpującej listy metod pozwalających na ustalenie, czy ceny były stosowane w trakcie zwykłego obrotu handlowego. W tym zakresie Trybunał wyjaśnił już, że pojęcie zwykłego obrotu handlowego dotyczy charakteru sprzedaży jako takiej. Zmierza ono do wykluczenia przy ustalaniu wartości normalnej sytuacji, w których sprzedaż na rynku krajowym nie jest zawierana w zwykłych warunkach handlowych, w szczególności gdy towar jest sprzedawany po cenach niższych niż koszt produkcji lub gdy transakcje miały miejsce pomiędzy stronami, które są ze sobą powiązane lub zawarły między sobą porozumienia kompensacyjne (zob. wyroki: Goldstar/Rada, EU:C:1992:69, pkt 13; a także Ajinomoto i NutraSweet/Rada i Komisja, EU:C:2001:234, pkt 38).
- 26 W pkt 36 zaskarżonego wyroku Sąd uznał, że premia za brak zapłaty nie stanowi więc części wartości sprzedanego produktu ani nie jest związana z jego cechami, lecz zależy od tożsamości klienta i dokonanej przez dostawcę ocenie zdolności finansowych klienta. Premia ta jest zatem tylko częścią wartości towaru i nie jest również związana z jego cechami charakterystycznymi, lecz zależy od tożsamości klienta i oceny jego zdolności finansowej dokonanej przez dostawcę.
- 27 Sąd stwierdził ponadto w pkt 38 zaskarżonego wyroku, że włączenie takiej premii z tytułu ryzyka do obliczeń marży zysku ustalonego w celu skonstruowania wartości normalnej uwzględnia czynnik nieodzwierciedlający części wartości sprzedanego produktu, który w ten sposób sztucznie podwyższa wynik obliczeń wartości normalnej, przez co wynik ten nie odzwierciedla – w sposób w miarę możliwości jak najbardziej wierny – ceny sprzedaży produktu, takiej, jaką by ona była, gdyby omawiany produkt został sprzedany w państwie pochodzenia w ramach zwykłego obrotu handlowego.
- 28 Tak jak rzecznik generalny podniósł w pkt 43 opinii, celem pojęcia zwykłego obrotu handlowego jest zapewnienie, że normalna wartość będzie w jak najbardziej możliwy sposób odpowiadać cenie podobnego produktu na rynku wewnętrznym eksportera. Jeżeli sposób i warunki zawarcia nie odpowiadają praktyce handlowej dotyczącej sprzedaży produktu podobnego na rynku w chwili mającej znaczenie przy ustalaniu istnienia lub braku istnienia dumpingu, to sprzedaż ta nie stanowi stosownej podstawy do ustalenia wartości normalnej produktu podobnego na rzeczonym rynku.

- 29 W niniejszej sprawie Sąd słusznie stwierdził, że włączenie przy ustalaniu wartości normalnej w rozumieniu art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego premii, takiej jak dotycząca ryzyka braku zapłaty, prowadziłoby do wprowadzenia w celu tego ustalenia czynnika, którego zamiarem nie byłoby ustalenie ceny, po jakiej dany towar byłby sprzedawany w zwykłych warunkach rynku wewnętrznego. Ponieważ czynnik ten dotyczy wyłącznie zdolności finansowej określonego nabywcy krajowego, jest on w rzeczywistości jednym z czynników należących do charakterystycznych cech sprzedaży, jakie instytucje powinny uwzględnić w celu stwierdzenia, czy sprzedaż ta została dokonana w ramach obrotu handlowego, który odpowiada warunkom sprzedaży produktu podobnego na rynku wewnętrznym w okresie mającym znaczenie dla ustalenia istnienia lub braku dumpingu.
- 30 W tym zakresie należy podnieść, że cena produktu jest tylko jednym z warunków transakcji handlowej. Kwestia, czy cena jest stosowana w trakcie zwykłego obrotu handlowego, zależy również od innych warunków transakcji, jakie mogą mieć wpływ na stosowane ceny, takich jak wielkość transakcji, dodatkowe obowiązki przejmowane przez strony tej transakcji lub termin dostawy. W ramach tej oceny, która powinna być dokonywana w każdym poszczególnym przypadku, instytucje powinny brać pod uwagę wszystkie mające znaczenie czynniki i wszystkie szczególne okoliczności dotyczące danej sprzedaży.
- 31 W niniejszej sprawie Sąd oczywiście uznał w pkt 36 zaskarżonego wyroku, że włączenie premii za ryzyko związane z brakiem zapłaty nie stanowi części wartości sprzedanego produktu ani nie jest związane z jego cechami, a w pkt 38 tego wyroku, że premia była czynnikiem, który nie odzwierciedlał wartości sprzedawanego produktu. Niemniej jednak, jak podniósł rzecznik generalny w pkt 58 opinii, owe punkty zaskarżonego wyroku nie stanowią zasady ustanowionej przez Sąd, zgodnie z którą zwykły charakter sprzedaży koniecznie miałyby zależeć od tego, czy cena odzwierciedla wartość towaru.
- 32 W związku z tym należy stwierdzić, że wniosek Sądu zawarty w pkt 38 zaskarżonego wyroku, zgodnie z którym premia ta powiększa w sztuczny sposób wynik obliczenia normalnej wartości, jest zgodny z istniejącym orzecnictwem Trybunału, według którego włączenie tej premii za ryzyko mogłoby mieć wpływ na zwykły charakter sprzedaży (zob. wyrok Ajinomoto i NutraSweet/Rada i Komisja, EU:C:2001:234, pkt 39, 41). W tym zakresie należy podnieść, że w tych ramach instytucje powinny badać, czy ów warunek sprzedaży został zastosowany do wszystkich klientów w sposób ogólny na rynku podobnego produktu, czy też był on szczególny ze względu na sytuację danego klienta.
- 33 Jeżeli chodzi o argumenty Rady dotyczące powołania się przez Sąd na art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego w pkt 38–40 zaskarżonego wyroku, należy stwierdzić, że są one bezskuteczne, ponieważ decydujące rozumowanie Sądu w tym zakresie, przedstawione w szczególności w pkt 36 i 37 tego wyroku, nie jest obarczone naruszeniem prawa. W rzeczywistości bowiem, nawet jeżeliby zostało stwierdzone, że takie powołanie się jest błędne, to i tak nie miałyby to wpływu na ważność wykładni pojęcia sprzedaży dokonanej w trakcie zwykłego obrotu handlowego przyjętego przez Sąd w zaskarżonym wyroku i nie mogłoby spowodować uchylecia wyroku.
- 34 Jeżeli chodzi wreszcie o część zarzutu dotyczącą naruszenia przez Sąd obowiązku uzasadnienia, który ponadto nie jest oparty na określonych argumentach, to można ją jedynie odrzucić, ponieważ uzasadnienie zaskarżonego wyroku w sposób jasny i niewprowadzający w błąd przedstawia rozumowanie Sądu.
- 35 Z powyższego wynika, że jedyny zarzut podniesiony przez Radę na poparcie odwołania nie może zostać uznany, a tym samym odwołanie zostaje oddalone.

W przedmiocie kosztów

- ³⁶ Zgodnie z art. 184 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem, jeżeli odwołanie jest bezzasadne, Trybunał rozstrzyga o kosztach. Zgodnie z art. 138 § 1 tego regulaminu, mającym zastosowanie do postępowania odwoławczego na podstawie art. 184 § 1 regulaminu, kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ Alumina wniosła o obciążenie Rady kosztami postępowania, a Rada przegrała sprawę, należy obciążyć ją kosztami postępowania.

Z powyższych względów Trybunał (druga izba) orzeka, co następuje:

- 1) **Odwołanie zostaje oddalone.**
- 2) **Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.**

Podpisy